

הרעיון היהודי

לע"נ

שלמה ז"ל בן יהודה הי"ו
ישי ז"ל בן יהודה הי"ו
אחיה ז"ל בן שלום הי"ו
איתן יצחק ז"ל בן ברוך הי"ו
צופיה ז"ל בת מטילדה הי"ו

גליון
מס' 31

משיעורי הרב יהודה קרויזר שליט"א
בהוצאת ישיבת "הרעיון היהודי" רח' שמריה 11
ת.ד. 6918 ירושלים 5823540-02

מעשר

המביאים	יחיד. ^א
הסיבה	חובה. ^ב
מהיכן מביאים	מהארץ ומחוץ לארץ. ^ג
מין הקורבן	כבשים, עזים, בקר, זכרים ונקבות. ^ד
גיל הקורבן	אפשר להקריבו לכתחילה מהיום השמיני ללידתו. ^ה
בדיקת מומים	לפני הקרבת הקורבן בודקים אותו אם אין בו מום. ^ו
השקאה	משקים את הקורבן מים כדי שיהיה נח להפשיט את עורו. ^ז
מקום השחיטה	שוחטים את המעשר בכל מקום בעזרה. ^ח
סמיכה	אין סמיכה במעשר. ^ט
אחיזת הקורבן	אוחזים בידיים יד ורגל, יד ורגל של הקורבן. ^י
עמידת השוחט	השוחט עומד ובידו סכיןמכלי שרת. ^{יא}

^א רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א הי"ו.

^ב רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב הי"ג.

^ג רמב"ם הלכות בכורות פ"ו הי"ב.

^ד רמב"ם בכורות פ"ו הי"א, פ"ז הי"א.

^ה רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א הי"ב.

^ו רמב"ם איסורי מזבח פ"א הי"א-ב.

^ז רמב"ם תמידין ומוספין פ"א הי"ט בדיון קורבן התמיד, לדעת הש"ך ביו"ד לט ס"ק לב הטעם שמשקים כדי למנוע סירכות.

^ח רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה הי"ד.

^ט רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ג הי"ו.

^י רמב"ם תמידין ומוספין פ"א הי"י, לדעת הרא"ש, הראב"ד, המפרש לתמיד ל: סמ"א עשין קצב, כופתים יד ורגל בכפיתה אחת ויד ורגל בכפיתה אחת.

^{יא} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד הי"ז, בדיעבד אפילו שחט בקרומית של קנה, כשר.

- מחשבת השוחט
- השוחט צריך לחשוב בזמן השחיטה לשם שישה דברים :
1. לשם הזבח, כלומר לשם מעשר.
 2. לשם הזבח, הוא בעל הקורבן.
 3. שהזבח להשם ברוך הוא.
 4. שיקטירו לאישים, כלומר שכוונתו להעלות את האימורים על האש ולא לצלותם על גבי גחלים.
 5. שהקטרתו לריח בלבד, כלומר שכוונתו לצלות את האימורים רק על המזבח, ואינו רוצה לצלותם תחילה מחוץ למערכה ואחר כך להקריבם.
 6. שריח זה נחת רוח לפני ה'.²⁷

השחיטה

השוחט צריך לשחוט בצורה כזו שכל הדם יתקבל במיזרק, לכן השוחט אווזו בידו את הסימנים ומוציאן עם הורידים לאווירו של המיזרק ושוחט.

לפני השחיטה השוחט מברך: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו במצוותיו וציוונו על שחיטת הזבח.²⁸

קינוח הסכין

בגמר השחיטה השוחט מגביה את הסכין שלא יפול דם מהסכין לתוך המיזרק, ומקנחו בשפת המיזרק מצידו החיצוני.²⁹

קבלת הדם

הכהן המקבל את הדם אווזו בידו הימנית את המיזרק ומקבל את כל דם הנפש.

אם הכהן קיבל דם בכמות קטנה שיש בה כדי הזיה, כשר.

לפני הקבלה הכהן מברך: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו בקדושתו של אהרון וציוונו על קבלת הדם.³⁰

הולכה

הכהן מוליך את בידו את הדם למזבח.

לפני ההולכה הכהן מברך: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו בקדושתו של אהרון וציוונו על הולכת הדם.³¹

שפיכת הדם

הכהן מקרב את הכלי לכותל המזבח, למטה מחוט הסיקרא, ושופך את דמו בשפיכה אחת במקום שיש תחתיו יסוד.

²⁷ רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"י-יא, מספיקה מחשבה בלב, ליקוטי הלכות לזבחים מו', זבח תודה ד"ה לשם.

²⁸ רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.

²⁹ רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח.

³⁰ רמב"ם הלכות ביאת המקדש פ"ה ה"יח, מעשה הקורבנות פ"ד ה"ח, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.

³¹ רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה ה"יז, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.

לפני השפיכה הכהן מברך: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו בקדושתו של אהרון וציוונו על שפיכת הדם.^י

שירי הדם במעשר אין שפיכת שירים ליסוד.^י

הפשטת העור אחרי זריקת הדם מפשיטים את העור, אם הפשיטו את העור לפני זריקת הדם הקורבן לא נפסל, העור ניתן לבעלים.^י

האימורים אחרי הפשטת העור קורעים את בטן הבהמה ומוצאים את האימורים. האימורים הם:

1. מכסה חלב הפרוש מעל כל חלל הבטן.
2. חלב שעל איברי העיכול: בית הכוסות, המסס והקיבה.
3. שתי הכליות, והחלב הנמצא עליהן ועל שרירי השוקים הסמוכים לכליות.
4. "היותרת" הוא קרום המבדיל בין איברי הנשימה לאיברי העיכול ודבוק לכבד ולכליות.
5. נוטלים את כל היותרת ומעט מן הכבד במקום דבוקן עם הכליות. מהכבשים מוסיפים את האליה עם חוליות השדרה עד הכליות.^י

הולכה מוליכים את האימורים לכבש המזבח, אפשר להוליך את האימורים כשהם בידו של הכהן או בתוך כלי.^{יא}

מליחה מולחים את האימורים מכל הצדדים כמו שמולחים בשר לצלי.^{יב}

העלאה מעלים את האימורים לראש הכבש.^{יג}

הקטרה זורקים את האימורים על גבי האש. לפני הזריקה הכהן מברך: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו בקדושתו של אהרון וציוונו על הקטרת אימורי מעשר.^{יד}

^י רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה הי"ז, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.

^{יא} ראב"ד בפירושו לתמיד פ"ד בד"ה שירי, וכן נראה שהוא דעת הרמב"ם במעשה הקורבנות פ"ה, שבכל הקורבנות כתב דין מתן שירים, ובבכור מעשר ופסח לא כתב. לדעת התוס' בזבחים נא: ד"ה תן, יש שפיכת שירים ליסוד.

^{יב} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ה הי"ח-יט, פסולי המוקדשין פ"יט ה"ט.

^{יג} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"א הי"ח.

^{יד} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ו הי"ד, פ"ט ה"א.

^{טו} רמב"ם איסורי מזבח פ"ה הי"א.

^{טז} רמב"ם בית הבחירה פ"ב הי"ג.

^{יז} רמב"ם בית הבחירה פ"ב הי"ג, בכורות פ"ו הי"ד, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.

אכילה	בשר המעשר נאכל לבעל הקורבן, והוא רשאי לתת מבשרו למי שירצה, ובלבד שהאוכלים יהיו טהורים והזכרים יהיו נמולים. הקורבן נאכל בכל ירושלים. לפני האכילה מברכים: בא"ה אמ"ה אשר קידשנו במצוותיו וציוונו לאכול בשר זבח מעשר. ^{כה}
צורת האכילה	את בשר המעשר אפשר לאכול בכל צורה של מאכל כגון: צלוי, שלוק או מבושל, ומותר לתבל אותו בתבלין חוליין. ^{כו}
זמן האכילה	זמן אכילת המעשר הוא ביום ההקרבה, בלילה שלאחריו, ובכל יום המחרת עד שקיעת החמה. ^{כז}
נסכים	אין מביאים נסכים עם המעשר. ^{כח}

לשאלות וביורורים נוספים בנושא המקדש ניתן לכתוב או להתקשר לרב יהודה קרויזר שליט"א, ראש ישיבת "הרעיון היהודי".
המעוניינים להפיץ גליון זה או לקבלו באופן קבוע,
נא לפנות לטל': 5823540-02

^{כה} רמב"ם בכורות פ"ו ה"ד, מעשה הקורבנות פ"י ה"ט, רמב"ן בהשגות לספר המצוות עיקר יב, משנה למלך הלכות מעשה הקורבנות פ"א בהקדמה.
^{כו} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"י ה"י.
^{כז} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"י ה"ו.
^{כח} רמב"ם מעשה הקורבנות פ"ב ה"ג.